Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΠΕΒΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

«Λέγω πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν: Ἂν ἐπιθυμῆτε τὴν Εἰρήνην καὶ θέτετε αὐτὴν ὑπεράνω ὅλων, μὴ τὴν χάνετε. Πιθανὸν νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον...»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Σήμερον ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης προκειμένου νὰ παρακολουθήσῃ τὰς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δηλώσεις τοῦ κ. Μπέβιν. Εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν Κτήσεων ἦτο ὁ Σμάτς.

Ἀρχόμενος τοῦ λόγου του ὁ κ. Μπέβιν εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Εἶνε ἐνδεχόμενον ὅτι περαίνων τὴν ἀνασκόπησίν μου ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεως νὰ ἔχω κουράσει τὴν Βουλὴν διότι κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν δὲν εἶνε μόνον μία περίοδος τοῦ Κόσμου ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς δυσχερείας καὶ τῆς ὁποίας τὰ προβλήματα πρέπει νὰ διακανονισθοῦν. Πρόκειται περὶ ὁλοκλήρου τοῦ Κόσμου καὶ ἐπομένως εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ θίξω πολλὰ προβλήματα ἐνδιαφέροντα πολλὰς περιοχάς.

Ἀφ' ὅτου εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσω εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 21ην Φεβρουαρίου ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πολλὰ συνέβησαν γεγονότα ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως ἐπανέλθῃ ὁ κόσμος εἰς κατάστασιν εἰρήνης. Ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν εἰρήνην εἶνε πολὺ δυσχερής. Ἰδίως ὅταν καθίσταται περίπλοκος λόγῳ τῶν εἰς διαφόρους χώρας ποικίλων πολιτικῶν ἀντιλήψεων ὁ δὲ διακανονισμὸς τῶν δυσχερειῶν παρεμποδίζεται συχνὰ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀποδοχὴ μιᾶς ἐξεχωριστῆς ἰδεολογίας. Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν εἶμαι ἀπαισιόδοξος. Εἶμαι πάντοτε προσηλωμένος εἰς τὴν περίφημον ἐν Γενεύῃ φράσιν τοῦ Λιτβίνωφ, ὅτι ἡ εἰρήνη εἶνε ἀδιαίρετος. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν βασικὸς σκοπὸς τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της θὰ εἶνε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ ΟΗΕ, ὅλα δὲ τὰ διεθνῆ ζητήματα, τὰ ὁποῖα προκύπτουν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἀντιμετωπίζωνται σχετιζόμενα μὲ τὴν νέαν αὐτὴν παγκόσμιον ὀργάνωσιν, τὴν ὁποίαν καταρτίζομεν καὶ πρόκειται νὰ καταστήσωμεν ἀποτελεσματικὴν καὶ ἡ ὁποία μίαν ἡμέραν δὲν γνωρίζω πόσον ταχέως θὰ ἀντλῇ τὴν δύναμίν της ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν λαῶν.

ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἐὰν ὅλοι οἱ ἄλλοι θέλομεν νὰ κρένωνται αἱ πράξεις μας ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας θὰ ἔχωμεν τὸ πλεονέκτημα νὰ διατυποῦνται ἐπὶ ἑκάστου προβλήματος αἱ ἀντιλήψεις τοῦ μεγαλυτέρου τῶν ὁρκωτῶν δικαστηρίων δηλαδὴ τοῦ κοινοῦ λαοῦ. Δὲν εἶμαι ἀπαισιόδοξος. Ἀλλ' εἶνε κανεὶς ὑποχρεωμένος νὰ ἀτενίζῃ εὐθαρσῶς τὰ γεγονότα ὁσονδήποτε δυσάρεστα καὶ ἂν εἶνε. Εἶνε δὲ ἄσκοπον νὰ περιβάλλῃ κανεὶς τὰς σκέψεις του μὲ σκοτεινὴν διπλωματικὴν γλῶσσαν.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ δὲν εἶνε τώρα πλέον ζήτημα, περιοριζόμενον εἰς μικρὰ τμήματα Κρατῶν. Ὁ ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος ἔκαμε τοὺς πάντας νὰ ἔχουν λόγον ὡς πρὸς τὴν τύχην των, θέλω δὲ νὰ συστήσω εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸν Κόσμον καὶ εἰς ὅλους τοὺς δημοσίους ἄνδρας, νὰ ἔχουν τοῦτο διαρκῶς ὑπ' ὄψιν των. Ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν ὁλοκληρωτικὸν πόλεμον, ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν ὁλοκληρωτικὴν εἰρήνην. Προσπαθοῦντες νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ὁλοκληρωτικὴν αὐτὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τοῦ ΟΗΕ, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὡς βάσιν, ὅτι δὲν πρέπει μόνον νὰ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ὑποβάλωμεν τὰς ἀξιώσεις μας, ἀλλὰ πρέπει συγχρόνως νὰ καθιστῶμεν σαφῆ τὰ κινοῦντα ἡμᾶς ἐλατήρια, νὰ προσπαθῶμεν δὲ νὰ κατανοῶμεν καὶ τὰ ἐλατήρια τῶν ἄλλων.

ΠΟΛΥΠΛΟΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Λέγων, ὅτι δὲν εἶμαι ἀδικαιολογήτως ἀπαισιόδοξος, ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὅτι τὰ παγκόσμια προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἔχομεν νὰ λύσωμεν τώρα, εἶνε πολυπλοκώτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἀντιμετώπισαν οἱ ἀσχοληθέντες μὲ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς εἰρήνης τὸ 1919. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς πόλεμος διέσπασε τὴν Εὐρώπην εἰς ἀπείρως μεγαλυτέραν ἔκτασιν ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 1914—18. Κατὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ παρελθόντος πολέμου ἡ Ρωσσία δὲν μετεῖχε. Προσωπικῶς ἐγὼ ἐχαρακτήριζα τοῦτο ὡς τραγῳδίαν. Κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ἡ Ρωσσία συνετέλεσε τεραστίως καὶ οὕτω ἀνέθρωσεν ἐκ τῆς ἥττης τοῦ 1917. Ἀποτελεῖ σημαντικὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς βῆμα, ὅτι πρόκειται νὰ μετάσχῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς συζητήσεις, διότι μόνον ἂν ἡ Ρωσσία μετάσχῃ ἐλευθέρως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ διακανονισμοῦ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐγγύησις διαρκοῦς εἰρήνης.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΜΑΣ ΔΥΣΚΟΛΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΤΟ 1918

Ἐξ ἄλλου αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, μετασχοῦσαι τοῦ προηγουμένου πολέμου ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης καὶ κατόπιν ἀπεσύρθησαν εἰς τὴν ἀπομόνωσιν. Τώρα ὅμως ὅλοι οἱ τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου συναισθάνονται, ὅτι ὁλόκληρος ὁ πλανήτης εὑρίσκεται περιπλεγμένος. Ἔχομεν ἐν τούτοις — καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔργον μας εἶνε δυσκολώτερον ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ 1918 — νὰ ἐπιτύχωμεν συμφωνίαν μεταξὺ Δύσεως, ἐχούσης κοινὸν πολιτισμὸν καὶ ὁμοίας παραδόσεις, καὶ τῶν μεγάλων Σλαυϊκῶν περιοχῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἐξέλιξις ἀκολουθοῦν πολὺ διαφόρους τῶν ἰδικῶν μας γραμμάς.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Τὸ μέγα πρόβλημα— καὶ τὸ συνηντήσαμεν εἰς ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε διαπραγματεύσεις εἶνε νὰ εὕρωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατό τις νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς κοινὴν προσέγγισιν. Τοῦτο συνεπάγεται ὑπομονὴν καὶ ἀνοχήν. Ἐγὼ ὅμως ἐξακολουθῶ τελικῶς νὰ πιστεύω, ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν συνεννόησιν. Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ παρεμποδίσῃ τὴν συνεννόησιν, εἶνε, ἐὰν τις ἐξ ἡμῶν ἀναπτύξῃ ἀποκλειστικὴν δυναμικὴν πολιτικὴν καὶ δὲν χρησιμοποιήσωμεν τὰ ἀπολύτως νόμιμα συμφέροντά μας, κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος θὰ καταλήξῃ εἰς ἓν σχέδιον παγκοσμίου ἀσφαλείας.

ΑΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ

Ἡ ἀσφάλεια ὅλων τῶν κρατῶν δὲν πρέπει νὰ θυσιασθῇ ἀπὸ μίαν ἑκάστην χώραν, συγκεντρουμένην μόνον εἰς τὴν ἰδικήν της ἀσφάλειαν. Διὰ νὰ ἀναφερθῶ καὶ πάλιν εἰς τὰς διαφόρους πολιτικὰς ἀντιλήψεις, ὑπάρχει δυστυχῶς ἐκδηλουμένη εἰς ὅλους τοὺς λόγους καὶ τὰ γραφόμενα τῶν Σοβιετικῶν φίλων μας ἡ θεωρία, ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἀντιπροσωπεύουν ἐργάτας καὶ αὐτοὶ μόνοι εἶνε δημοκράται. Ἡ ἀντίληψίς των δε' ὡρισμένας ἄλλας Κυβερνήσεις εἶνε ὅτι αὐταὶ εἶνε «φασιστικαὶ» ἢ «κρυπτοφασιστικαὶ» ἢ κάτι παρόμοιον. Ἡ θεωρία αὐτὴ ὠθεῖ εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς Ρωσσίας εἶνε δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ μόνον, ὅταν ὅλαι αἱ ἄλλαι χῶραι τοῦ κόσμου παραδεχθοῦν τὸ Σοβιετικὸν σύστημα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἐπιδιώξεών των καὶ μέγα ἐμπόδιον διὰ τὴν εἰρήνην. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι δύναμαι νὰ ὁμιλήσω ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐλάχιστον τῶν ἐργατῶν τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας, βεβαιῶν, ὅτι δὲν πιστεύομεν ὅτι τὸ Σοβιετικὸν σύστημα θὰ ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατῶν τόσον ἀποτελεσματικῶς, ὅσον τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζει τώρα ἡ σοσιαλδημοκρατικὴ αὐτὴ Βουλή.

Δὲν ἀρνοῦμαι τὸ δικαίωμα τῆς Ρωσσίας νὰ συνεχίσῃ μὲ τὸν ἰδικόν της τρόπον τὴν ἐπίτευξιν τῆς βιομηχανικῆς ἐπαναστάσεως. Δι' ἡμᾶς ὅμως τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ὅπου ἠρχίσαμεν τὴν βιομηχανικήν μας ἐπανάστασιν πρὸ 150 καὶ πλέον ἐτῶν, θὰ ἀπετέλει ὀπισθοδρόμησιν καὶ δὲν θὰ ἐσημείωνε πρόοδον ἡ υἱοθέτησις τῆς Ρωσσικῆς μεθόδου. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἔχω τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ πλειονότης τῆς ἐργαζομένης τάξεως εἰς τὴν Δυτικὴν τοὐλάχιστον Εὐρώπην ἔχει τ' αὐτὰ μὲ ἡμᾶς φρονήματα. Ἐὰν ἐπομένως πρόκειται νὰ καταλήξωμεν ἑκατέρωθεν εἰς πραγματικὴν συμφωνίαν, ὀφείλομεν νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πολιτικῶν μας θεσμῶν, κατὰ τὸν ἰδικόν του ἕκαστος τρόπον, χωρὶς νὰ ἀποπειρώμεθα νὰ ἐπιβάλωμεν ἕκαστος ἓν σύστημα ἐπὶ τῶν ἄλλων κρατῶν, νὰ ἀφήσωμεν δὲ τοὺς λαοὺς ἀπολύτως ἐλευθέρους νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν λογικὴν καὶ τὴν κρίσιν των κατὰ τὸν ἰδικόν των τρόπον. Οὕτω θὰ δυνάμεθα νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἐξέλιξιν τῶν διαφόρων πολιτικῶν μας ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀναγκαῖαι διὰ νὰ ἐκφράζουν τὰς ἐπιθυμίας μας. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ εἴμεθα πάντοτε ὁμοφώνως σύμφωνοι ἐπὶ ἑνὸς πράγματος: Ὅτι θὰ συνεργαζώμεθα διὰ νὰ παρεμποδίσωμεν τὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ ναζισμοῦ ἢ τοῦ φασισμοῦ οἱ ὁποῖοι κατεδυνάστευσαν τὸν κόσμον κατὰ τὰ τελευταῖα ὀλίγα ἔτη.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΠΙ 50 ΕΤΗ

Δι' ὅλων τῶν ἀνωτέρω προσεπάθησα νὰ περιγράψω τὸ πεδίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνηντήθημεν κατὰ τὴν τελευταίαν Διάσκεψιν. Ἔχων συναίσθησιν τούτων συνωμίλησα ἐν Μόσχᾳ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον μετὰ τοῦ στρατάρχου Στάλιν καὶ τῷ ὑπέδειξα ὅτι προθύμως θὰ συνίστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ὅπως ἡ μεταξὺ μας συνθήκη φιλίας παραταθῇ ἐπὶ μίαν 50ετίαν. Εἶχον εἰς τὸν νοῦν μου τὴν σκέψιν, ὅπως ἱδρύσω μόνιμόν τινα δεσμὸν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας, ὁ ὁποῖος νὰ προλάβῃ τὰς παρεξηγήσεις. Ἤμην ἕτοιμος νὰ προχωρήσω καὶ μέχρις ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων διὰ νὰ βοηθηθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῆς εἰρήνης εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ διὰ νὰ διευκολυνθῇ τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ ἀνταλλαγαὶ εἰδῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας. Λυποῦμαι διότι αὐτὸ δὲν ἐλήφθη ὑπὸ σοβαρὰν ἄποψιν τότε, ἀλλὰ ἔχω ἀκόμη πίστιν ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ τελικῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἐφ' ὅσον εἶμαι ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀνεξαρτήτως τῶν ἐμφανιζομένων ἀπογοητεύσεων θὰ συνεχίσω τὴν προσπάθειάν μου. Ὑπάρχουν πολλὰ ζητήματα, σχετικὰ μὲ τὴν Σοβιετικὴν στάσιν ἔναντι τῆς Βρετανικῆς Κοινοπολιτείας καὶ Αὐτοκρατορίας, τὰ ὁποῖα φανερώνουν ἐπὶ τέλους κάποιας ἐννοίας ρεαλισμοῦ.

ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑ

Φρονῶ λόγου χάριν ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις καὶ ἐξ ἴσου καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀναγνωρίζουν πράγματι τὴν τεραστίαν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἐνέχει διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου ἡ διατήρησις τῆς θέσεώς μας εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, φυσικά, ὅτι τελικῶς θὰ ἀναπτυχθῇ καὶ ἐκεῖ τοπικὴ ὀργάνωσις, συμβιβαζομένη μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Αὐτὸ προτίθεται νὰ ἐπιδιώξῃ ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις. Ἀλλ' οὔτε καὶ πιστεύω, ὅτι ὑπάρχει βάσις πραγματικῶν παρεξηγήσεων ἢ πραγματικὴ διαφωνία εἰς τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν τῶν Δαρδανελλίων. Εἴμεθα πρόθυμοι, ὅπως καὶ οἱ προκάτοχοί μας, νὰ ἀναθεωρήσωμεν τὴν συνθήκην τοῦ Μοντρέ. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν ζωηρῶς νὰ ἀποφύγωμεν — καὶ τὸ τονίζω — εἶνε νὰ μὴ πράξωμεν ἢ νὰ συμφωνήσωμεν εἰς κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπονομεύσῃ τὴν πραγματικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Τουρκίας ἢ θὰ μετατρέψῃ αὐτὴν εἰς δορυφόρον κράτους. Ἐὰν ἀναγνωρισθοῦν αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι οἱ δύο αὐτοὶ παράγοντες δὲν εἶνε ἀσυμβίβαστοι μεταξύ των. Θὰ προχωρήσω ἀκόμη περισσότερον καὶ θὰ εἴπω, ὅτι θὰ δεχθῶμεν εὐχαρίστως τὸν ἐμπορικὸν στόλον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας τοῦ Κόσμου. Πλέομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Βαλτικήν, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἐκεῖ οὔτε βάσεις οὔτε λιμένας. Ἐλπίζομεν νὰ ταξειδεύσωμεν καὶ πάλιν εἰς Ὀδυσσόν, τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ τὴν Κωνστάντζαν ἐντελῶς ἐλευθέρως. Δὲν ζητοῦμεν ὅμως οὔτε βάσεις, οὔτε στρατιωτικὰς ἐγκαταστάσεις, διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο. Ὁ σκοπός μας, ὡς Κυβερνήσεως, εἶνε ἡ ἐλευθερία κινήσεως τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου. Οἱανδήποτε λοιπὸν εὐθύνην καὶ ἂν ἀναλάβωμεν διὰ τὴν ἄμυναν τοῦ κόσμου ἢ οἱουδήποτε τμήματος αὐτοῦ ἡ εὐθύνη αὐτὴ πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς βάσεως τῆς ἐλευθερίας δι' ὅλα τὰ μέλη τοῦ συλλόγου εἰρήνης ἐπὶ ἴσοις ὅροις, πιστεύω δὲ ὅτι, ἐὰν αὐτὸ γίνῃ δεκτὸν παρ' ὅλων θὰ εἶνε δυνατὸν σημαντικῶς νὰ μειωθῇ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐπιθυμία τῆς ἀποκτήσεως βάσεων.

Ο ΔΟΥΝΑΒΙΣ

Τοῦτο μὲ φέρει καὶ εἰς ἓν ἄλλο ὀξὺ σημεῖον ἐμφανισθὲν ἐν Παρισίοις, σχετικῶς μὲ τὸν Δούναβιν. Ὁ κ. Μολότωφ, κατὰ τὰς ἐπ' ἐσχάτων δηλώσεις του, παρετήρησεν ὅτι δὲν θὰ ἦτο ὀρθόν, δι' ὡρισμένα μὴ παραδουνάβεια κράτη νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπαγορεύουν τὰς θελήσεις των εἰς τὰ παρὰ τὸν Δούναβιν κράτη καὶ νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὸν ποταμὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τῶν παραδουναβείων κρατῶν. Ἡμεῖς δὲν ἐπεδιώξαμεν νὰ ὑπαγορεύσωμεν τὰς θελήσεις μας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζητήσαμεν ἦτο νὰ συζητήσωμεν καὶ νὰ διακανονίσωμεν τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ στενοχωροῦμαι μᾶλλον διὰ τὴν στάσιν τοῦ κ. Μολότωφ ἐὰν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ εἴπω τοῦτο δημοσίᾳ, διότι ὅταν τοῦ ὑποβάλλετε μίαν πρότασιν δὲν συμφωνεῖ μὲ αὐτὴν καὶ φαίνεται νὰ σᾶς κατηγορῇ, ὅτι ὑπαγορεύετε θελήσεις. Εἰς οὐδένα ὑπαγορεύομεν θελήσεις. Ἀλλὰ ζητοῦμεν νὰ ἐξετάζωνται αἱ ἀπόψεις μας βάσει τῆς λογικῆς. Αὐτὸ πιστεύομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς ἰδικάς μας Διασκέψεις. Δὲν χαρακτηρίζεται δὲ ὡς μὴ φιλικὴ ἡ ὑποβολὴ μιᾶς ἰδέας, μὲ τὴν ὁποίαν εἷς ἄλλος δὲν θὰ συμφωνήσῃ.

Συνεχίζων ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν, ὅτι, ὅταν ἡ Μ. Βρετανία εἰσηγήθη εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Διάσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως ὅλοι οἱ ποταμοὶ τῆς Γερμανίας ἀνοίξουν, ἐκατηγορήθη ὅτι εἶχε μεροληπτικὰ κεφαλαιοκρατικὰ καὶ ἄλλου εἴδους συμφέροντα.

— Ἱκετεύω τοὺς Σοβιετικοὺς φίλους μου, ἐσυνέχισε, νὰ βγάλουν αὐτὸ ἀπὸ τὸν νοῦν των. Οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο ἐκουσίως νὰ μὲ κατηγορήσῃ ὅτι ἐξυπηρετῶ κεφαλαιοκρατικὰ συμφέροντα, κατόπιν τῆς μακρᾶς μου δράσεως καὶ τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ πεδίον τοῦτο. Ὑπῆρχεν ἐπείγουσα ἀνάγκη διὰ ταχείας ἐμπορικὰς μεταφορὰς ἀπὸ τὰς περιοχὰς τοῦ Κάτω Δουνάβεως πρὸς τὰς χώρας τοῦ Ἄνω ροῦ του. Ὑπῆρχε μία διαφορὰ ἓξ ἑβδομάδων, διὰ τὴν ὡρίμανσιν τοῦ σίτου ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ ἀφ' ἑτέρου. Εἰς κανονικὰς ἐποχάς, αἱ μεταφοραὶ αὐταὶ ἐκινοῦντο ἰδίᾳ διὰ τοῦ Δουνάβεως. Τώρα ὅμως δὲν ὑπῆρχε κανονικὴ δι' αὐτοῦ ποταμοπλοΐα. Δὲν θεωρῶ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ, διότι, ἕνεκα μιᾶς πολιτικῆς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν ἐννοοῦμεν, περιοχαὶ τῆς Εὐρώπης ἔπρεπε νὰ πεινάσουν διότι δὲν συνεφωνοῦμεν μεταξύ μας, ὅπως πράξωμεν κάτι λογικὸν καὶ μεταφέρωμεν σιτηρὰ πρὸς διατροφὴν τῶν πληθυσμῶν.

Μὲ ἔντονον ζωηρότητα ἀκολούθως ὁ κ. Μπέβιν ἀνέκραξεν:

— Διατί ἡ πολιτικὴ αὐτὴ σύγκρουσις ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον εἰς τὰς κοιλίας τῶν λαῶν; Δὲν μοῦ εἶνε δυνατὸν νὰ θεωρήσω τοῦτο ὡς ὑγιᾶ πολιτικὴν φιλοσοφίαν.

Ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν, ὅτι τὴν αὐτὴν ἔλαβε θέσιν καὶ ἐν Παρισίοις, ἤτοι τὴν ἀνάγκην ἀποκαταστάσεως ἐλευθερίας τῶν ἐμπορικῶν μεταφορῶν καὶ τῆς ναυσιπλοΐας εἰς τὸν Δούναβιν καὶ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς καὶ τῆς προστασίας τῶν ἐμπορικῶν δικαιωμάτων ἑκάστης ἐνδιαφερομένης χώρας, ὑποστηρίζων τὴν ἀρχὴν τῶν ἀνοικτῶν θυρῶν ἐπιβάλλουσαν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προπολεμικῶν συνηθειῶν. Δὲν κατωρθώσαμεν ἐν τούτοις νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία.

— Δὲν θέλω, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μπέβιν, νὰ ἐρωτήσω ποῖον εἶνε τὸ Σοβιετικὸν σύστημα εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ποία ἡ αἰτία, ἡ ὁποία ὠθεῖ τὴν Ρωσσίαν νὰ ἀρνῆται νὰ μετάσχῃ εἰς οἱανδήποτε τοιαύτου εἴδους συμφωνίαν. Μήπως ἡ ἀνησυχία της, ὅπως συμβουλεύεται τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ Κράτη, σημαίνει ὅτι αἱ Βαλκανικαὶ ὑποθέσεις θὰ εἶνε ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῶν Παραδουναβείων κρατῶν καὶ τῆς Ρωσσίας μόνης; Δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω τώρα, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ τὴν μονοπωλιακὴν αὐτὴν ἄποψιν, καίτοι ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὑπῆρξαν ἐνδείξεις μιᾶς πολὺ ἀποκλειστικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Δὲν δύναμαι καὶ δὲν θέλω νὰ φαντασθῶ τὸ κράτος αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ἓξ ἔτη ἐπολέμησεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐλευθερίας, πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἀγώνων του νὰ ἐκδιωχθῇ ἀπὸ τὸ διεθνὲς σῶμα, μοναδικὸς ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ διατήρησις εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ποταμῶν αὐτῶν τῆς ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐπολεμήσαμεν (ἐπευφημίαι).

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΙΤΑΛΙΑΣ-ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΣ

Ἐν σχέσει μὲ τὰ Ἰταλογιουγκοσλαυϊκὰ σύνορα ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν, ὅτι εἶχε γίνει ὁμοφώνως δεκτὴ ἐν Λονδίνῳ ἡ ἀρχή, ὅτι τὰ σύνορα θὰ ἔπρεπε νὰ καθορισθοῦν βάσει τῶν ἐθνικῶν δεδομένων. Ὁ κ. Μπέβιν προσέθεσεν, ὅτι ἡ μόνη προσπάθεια πρὸς συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένετο ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Μ. Βρετανίας. Οὐδεμία ἐνέργεια ἐξεδηλώθη ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Διὰ τὸν λιμένα τῆς Τεργέστης ὁ κ. Μπέβιν εἶπε:

— Συμφωνήσαντες, ὅτι εἰς τὸ Λονδῖνον ἀπεφασίσαμεν, ὅπως ἡ Τεργέστη καταστῇ διεθνὴς λιμὴν καὶ ὄχι διεθνὲς «πιόνι» εἰς τὸ παιγνίδιον τῆς πολιτικῆς, κατεπλάγημεν ἐν Παρισίοις βλέποντες ὅτι καὶ εἰς τὸ ζήτημα ἀκόμη τοῦ λιμένος ἡ Σοβιετικὴ Ρωσσία ὑπανεχώρησε καὶ οὔτε κἂν συνεφώνησε νὰ συζητήσῃ τὰ τεχνικὰ ζητήματα διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐλευθέρου διεθνοῦς λιμένος μέχρι τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ὅλου μεθοριακοῦ ζητήματος. Τοῦτο ὑπῆρξε μία ἀπογοήτευσις μας εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης. Πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι θὰ εἴμεθα τυχηρότεροι κατὰ τὴν προσεχῆ μας συνάντησιν ἐν Παρισίοις.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἀναφορικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Αὐστρίας ὁ κ. Μπέβιν εἶπεν, ὅτι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἐπρότειναν ὅπως τὸ Αὐστριακὸν ἐγγραφῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Διασκέψεως.

— Θεωρῶ, εἶπεν, ὡς ζωτικῆς ἀνάγκης, ὅπως τὸ Αὐστριακὸν διακανονισθῇ, ὥστε διὰ μιᾶς μονοκονδυλιᾶς νὰ περιορισθοῦν τὰ ζητήματα μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν. Ἐν τούτοις ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἰσχυρίσθη ὅτι δὲν εἶνε ἑτοίμη νὰ συζητήσῃ τοῦτο. Δὲν ἠδυνήθην νὰ ἐννοήσω τοῦτο. Δὲν τὸ ἐννοῶ καὶ τώρα ἀκόμη. Ἔχω τὴν στερρὰν πεποίθησιν, ὅτι τίποτε δὲν θὰ ἀπετέλει μεγαλυτέραν ἐνίσχυσιν διὰ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν πρόθεσιν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν τῶν Παρισίων διευθετοῦντο τὸ Αὐστριακὸν καὶ τὸ Ἰταλικόν, ὡς καὶ ὅλα τὰ προβλήματα, τὰ ἀφορῶντα τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Δουνάβεως.

Περαιτέρω ὁ κ. Μπέβιν ἐχαρακτήρισεν ὡς μὴ ἐδραζόμενον ἐπὶ θετικῆς βάσεως τὸ Σοβιετικὸν ἐπιχείρημα, ὅτι αἱ γραμμαὶ συγκοινωνίας τῶν Σοβιετικῶν δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ πρέπει νὰ διατηρηθοῦν μέσῳ τοῦ Δουνάβεως καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ ποταμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ μέρος τῆς μεθορίου τῆς Βουλγαρίας, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις θὰ προέβαλε τὴν ἀξίωσιν νὰ διατηρήσῃ τὰς γραμμὰς συγκοινωνίας της τῶν στρατευμάτων ἐν Βουλγαρίᾳ, Ρουμανίᾳ καὶ Οὑγγαρίᾳ.

ΛΙΒΥΗ - ΚΥΡΗΝΑΪΚΗ

Ἀκολούθως εἶπεν ὅτι εἶνε διατεθειμένος ὅπως εἰς τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν ἀποδεχθῇ τὴν Γαλλικὴν πρότασιν, καθ' ἣν ὁλόκληρος ἡ Λιβύη θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τῆς Ἰταλίας.

— Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν Κυρηναϊκὴν ἡ Μεγ. Βρετανία, εἶπε, προτίθεται νὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις της ὅπως μὴ ὑπαχθῇ πάλιν αὐτὴ ὑπὸ ἰταλικὴν διακυβέρνησιν.

— Λέγω πρὸς τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν:

«Ἐὰν ἐπιθυμῆτε τὴν εἰρήνην καὶ θέτετε αὐτὴν ὑπεράνω ὅλων μὴ τὴν χάνετε. Πιθανὸν νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον». Διὰ τὴν Γαλλίαν ἀποτελεῖ ἡ εἰρήνη ζήτημα ζωτικῆς σημασίας, διότι αὐτὴ τρεῖς ὑπέστη εἰσβολὴν καὶ συνετρίβη ἐντὸς 70 ἐτῶν. Διὰ τὴν Μ. Βρετανίαν, ἥτις κατέστη στεῖρα πόρων, λόγῳ δύο μεγάλων πολέμων ἡ εἰρήνη αὐτὴ εἶνε ἀπαραίτητος.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Περαιτέρω τονίζει ὅτι θὰ προσπαθήσῃ καὶ πάλιν ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ τὸ τετραμερὲς σύμφωνον καὶ λέγει:

—Θὰ κάμω τὴν ἀκόλουθον ἔκκλησιν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας: «Μὴ πτοηθῆτε ἀπὸ τὴν πρώτην ἄρνησιν, ἥτις ὀφείλεται κατὰ τὴν γνώμην μου, εἰς ἀδικαιολόγητον δυσπιστίαν. Ἡμεῖς εἰς τὴν Εὐρώπην πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀρθοῦν αἱ παρεξηγήσεις».

ΡΟΥΡ ΚΑΙ ΣΑΑΡ

Ἐν σχέσει μὲ τὸ Ροὺρ εἶπεν ὅτι οἱ Γάλλοι πιστεύουν ὅτι μόνον διὰ τοῦ πολιτικοῦ χωρισμοῦ δύνανται νὰ ἐξασφαλισθοῦν ἀπὸ ἐπιθέσεις.

Ἡ δημιουργία χωριστῶν ἐπαρχιῶν ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχον προσαρμόζεται καλύτερα εἰς μίαν ὁμόσπονδον Γερμανίαν. Τελῶ ἐν ἐπιγνώσει τῶν κινδύνων οἵτινες ἐνυπάρχουν εἰς μίαν Γερμανίαν μὲ συγκεντρωτικὸν σύστημα. Κατὰ τὴν διάσκεψιν Παρισίων κατέστησα σαφὲς ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις εὐνοεῖ τὴν παραχώρησιν τοῦ Σάαρ εἰς τοὺς Γάλλους.

ΤΑ 21 ΚΡΑΤΗ

Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθη εἰς τὴν πρότασιν συγκλήσεως διασκέψεως τῶν 21 Κρατῶν. «Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ εὑρισκώμεθα εἰς κατάστασιν πολέμου διὰ παντός. Εἴχομεν τὸ δικαίωμα νὰ εἴπωμεν εἰς τὰ ὑπόλοιπα ἐκ τῶν 21 Κρατῶν ἅτινα μετέσχον τοῦ πολέμου: Ὀφείλετε νὰ ἐξακολουθήσετε νὰ εὑρίσκεσθε εἰς κατάστασιν πολέμου διὰ παντός, διότι ἡμεῖς οἱ τέσσαρες κύριοι δὲν δυνάμεθα νὰ συμφωνήσωμεν;

Πράγματι ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι ἀφόρητος. Ἡ διάσκεψις τῶν Τεσσάρων σκοπὸν εἶχε νὰ διευκολύνῃ τὴν συνομολόγησιν εἰρήνης καὶ ὄχι νὰ τὴν παρεμποδίσῃ. Ἂν οἱ Τέσσαρες δὲν δύνανται νὰ συμφωνήσουν εἶναι λογικὴ καὶ δημοκρατικὴ ἡ πρότασις νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ ὑπόλοιπα ἐκ τῶν 21 Κρατῶν νὰ ἐκφράσουν τὰς ἀντιλήψεις των καὶ νὰ ἐξεύρουν λύσεις.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις δὲν διατείνεται ὅτι ἔχει τὸ μονοπώλιον τῆς κρίσεως ὑπάρχουν ἄλλαι χῶραι ἂν ὄχι καὶ ἄλλαι μερίδες αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ συμβάλλουν ἀνεκτιμήτως εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως τῶν προβλημάτων αὐτῶν. Εἶνε δυσάρεστον δι' ἡμᾶς νὰ δεχθῶμεν τὴν ἐπιβολὴν τῆς θελήσεως ἑνὸς μόνον κόσμου ἢ ἑνὸς μόνου ἔθνους. Τοῦτο ἀποτελεῖ μὴ ἀνεκτὴν κατάστασιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμίαν θὰ ἐπιτύχωμεν εἰρήνην. Ἐὰν δὲν δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν συμφωνίαν κατὰ τὴν σύγκλησιν διασκέψεως τῶν 21 ἐθνῶν εἶναι προφανὲς ὅτι ὁ κόσμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν ἀβεβαίαν αὐτὴν κατάστασιν. Πρέπει νὰ κανονίσωμεν τὴν θέσιν μας ἔναντι τῶν πρώην ἐχθρικῶν χωρῶν. Διὰ τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Ἓν ἐκ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπησχόλησαν εἶναι τὸ τῶν Δωδεκανήσων. Ἐτακτοποιήσαμεν ὅλο τὸ νησιωτικὸν πρόβλημα τῆς Ἀδριατικῆς καὶ συνεφωνήσαμεν ὅπως τινὲς τῶν νήσων αὐτῶν παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ παροπλισθοῦν. Ἐν τούτοις ὅταν ἤλθαμεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων ἐνῷ διαρκῶς μᾶς ἔλεγον ὅτι καὶ αἱ τέσσαρες ἀντιπροσωπεῖαι συμφωνοῦν ὅπως τὰ Δωδεκάνησα παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάαα ἡ Σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ θεωρήσῃ ὡς ἰσχύουσαν τὴν συμφωνίαν αὐτὴν μέχρις ὅτου τὰ ἄλλα ἐδαφικὰ προβλήματα διακανονισθοῦν. Δὲν ἐννοῶ διατὶ μὲ τὰ Δωδεκάνησα σχετίζονται ὅλα τὰ ἄλλα προβλήματα.

Δὲν εἶμαι ἀπαισιόδοξος

Δὲν εἶμαι ἀπαισιόδοξος. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ εἶναι ἀδύνατον δι' ἡμᾶς ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν ἐπιτύχωμεν συμφωνίαν. Δὲν ὑφίστανται ἀνυπέρβλητοι διαφωνίαι. Ἂν ὅλαι αἱ μερίδες προσπαθήσουν, ἡ Εὐρώπη θὰ ἀναζήσῃ καὶ θὰ κατοχυρωθῇ ἡ ἀσφάλεια ὅλων. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσπαθήσουν. Δυνάμεθα καὶ πρέπει νὰ τὸ πράξωμεν διὰ νὰ γεφυρώσωμεν τὸ χάσμα τὸ ὁποῖον ὑπάρχει τώρα μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως διότι ἄλλως ἡ εἰρήνη δὲν θὰ διαρκέσῃ περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι διήρκεσε τὸ 1918. Μόνον διὰ τῆς γεφυρώσεως τοῦ χάσματος τούτου εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκατασταθοῦν σχέσεις πραγματικῆς ἐμπιστοσύνης. Ἐλέχθη κατὰ τὸ παρελθὸν ὅτι ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις δὲν θὰ συναντηθοῦν ποτέ. Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἀνθρώπου διέψευσε τοῦτο. Ὄχι μόνον πρέπει νὰ συναντηθῶμεν ἀλλὰ πρέπει νὰ μάθωμεν νὰ κατανοήσωμεν ἀλλήλους καὶ νὰ συνεργασθῶμεν. Πιστεύω ὅτι ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη εὑρίσκονται ἐν τῇ γενέσει των. Τὸ ἔργον εἶναι ἀσφαλῶς δυσχερές. Δὲν δύναμαι νὰ ὑποσχεθῶ ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν προσεχῆ Διάσκεψιν. Ἀλλὰ θὰ πράξω πᾶν ὅ,τι δύναμαι πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων τῶν λαῶν τοῦ Κόσμου.

(Ζωηραὶ ἐπευφημίαι).

Αἰσιόδοξοι διὰ τὰς ἐθνικὰς διεκδικήσεις μας

Αἱ ἐπαφαὶ κ. Δραγούμη μὲ Ἄγγλους ἐπισήμους

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσε τὴν νύκτα ὅτι ὁ κ. Δραγούμης προέβη εἰς λεπτομερεῖς ἀνακοινώσεις κατὰ τὴν μεσημβρινὴν σύσκεψιν μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν του εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον, διὰ τὴν εὐόδωσιν τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων. Αἱ ἐνέργειαί του ἐστράφησαν ἐπὶ τῶν ἐδαφικῶν καὶ οἰκονομικῶν διεκδικήσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐντύπωσίς του ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ κ. Δραγούμη ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικὴ καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις αἰσιοδοξεῖ ἀπολύτως ἐπὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων. Προσέθεσεν ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅτι ὁ κ. Δραγούμης δὲν πρόκειται νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις εἰς τὴν Βουλήν, διότι ἡ Διάσκεψις τῶν Τεσσάρων διεκόπη καὶ πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 15ην Ἰουνίου. Ἐπομένως δὲν ἐλήφθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν διεθνῶν ζητημάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα.

Εἰς ἐρώτησιν σχετικῶς μὲ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν Δωδεκανήσων ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἐγένετο καμμία συζήτησις ἐπ' αὐτοῦ. Αἱ ἀπόψεις τῶν Συμμάχων δὲν κατέληξαν εἰς ὁριστικὰς ἀποφάσεις.

Αὔριον θὰ συζητηθῇ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ὁ καταρτισμὸς τῆς ὑπερκομματικῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτις θὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ κ. Δραγούμης συνηντήθη μετὰ τῶν κ. κ. Μπέβιν, Μπιντῶ καὶ Τσῶρτσιλ καὶ ἄλλων ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι διαπνέονται ὑπὸ αἰσιοδοξίας διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΜΙΛΑΝΟΝ. Οἱ χριστιανοδημοκράται κερδίζουν μέχρι στιγμῆς τὰ 35,30)0, οἱ Σοσιαλισταὶ τὰ 21,80)0, οἱ κομμουνισταὶ τὰ 20)0 καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὰ διάφορα μικρὰ κόμματα.

Πιθανὸν αὔριον νὰ δημοσιευθῇ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἐπὶ τοῦ δημοψηφίσματος. Ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι ἡ Δημοκρατία προηγεῖται κατὰ 1.000.000 τῆς Μοναρχίας, εἰς τὰς μέχρι τοῦδε ψήφους, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ 1)3 τοῦ συνόλου. Εἰς Ρώμην ἡ Μοναρχία ὑπερτερεῖ. Ἂν τὰ ὑπόλοιπα 2)3 τῶν ψήφων εἶνε ὑπὲρ τῆς Μοναρχίας, ὡς διατείνονται οἱ ὀπαδοί της, τότε αὐτὴ θὰ θριαμβεύσῃ.

Σύντομα Ἐσωτερικὰ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ ἔχῃ ἀποκατασταθῆ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Κορίνθου—Τριπόλεως. Μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου θὰ ἔχῃ ἀποκατασταθῆ καὶ ἡ συγκοινωνία Ἀθηνῶν — Πατρῶν—Καλαμῶν.

—Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ναυάρχου Βουδούρη ἔλαβε χώραν μεγάλη κλοπή. Ἀφῃρέθησαν τιμαλφῆ 1 400.000000 δρχ.

—Ἡ Κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς ἐξυγίανσιν τοῦ κλάδου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δὲν καθώρισε ὅμως σχετικῶς οὔτε τὸν τρόπον, οὔτε τὸν χρόνον.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, οἱ συμπληρώσαντες 12μηνον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ δὲν δύνανται νὰ παραμείνουν. Τὸ μέτρον θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον, θὰ μετατεθοῦν δὲ ἅπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες συμπληρωμένην 18μηνον ἐν τῷ Ἐπιτελείῳ ὑπηρεσίαν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀθῆναι, 4 Ἰουνίου 1946

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

1881 – 1884	25500	1910	22000
1887 — 1889	23000	1914	35500
1890 Λαρ.	23000	1924 Προσφ. (Λ.)	35500
1893 Κεφαλ.	24500	1925 Ὑδρεύσ.	2300000
1893 Μονοπωλ.	11000	1928 Σταθεροπ.	28000
1902 Ἑλλ. Σιδ.	22000	1931 Παραγ.	30000
1907 Ἀμ.	6000	Κτηματικῆς (Λ.)	35000

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Ἔντοκα	1200	Α' Ἀναγκαστ.	75
Ὑπηκόων	440	Β' »	75
Ανταλ. 8 ο)ο	1300	Μεταναστεύσεως	300
» 6 ο)ο	1000	Ἀπαλλοτριώσεως	90
Πολεμοπαθῶν	90	Ἀγροτικὰ	700

ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Ἑλλάδος	240000	Ἐμπορικῆς	14300
Ἐθνικῆς	2680000	Κτηματικῆς	15000
Ἀθηνῶν	14500	Λαϊκῆς	75000

ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Λιπασμάτων	37500	Ἡρακλῆς	39000
Πυριτιδοποιείου	38000	Ἠλ. Σιδηροδρ.	28300
Χρωματουργεῖα	28000	Οἴνων	25500
Ἑλλ. Ἐριουργ.	17300	Ὑπεγ. Προσόδ.	23000
Πειραϊκὴ—Πατρ.	40000	Προμηθέως	7500

ΧΡΥΣΗ ΛΙΡΑ: (Τράπεζα Ἑλλάδος) 120.000